

సంసవిసోదిని పెరిపాటి సుబ్బరమకృష్ణ

స్వయం, సాయంత్రం మూడుగంటల వేళ, విజయవాడలో గాంధీనగరంలో ఏదో ఆలోచిస్తూ వస్తున్నాడు. హఠాత్తుగా ఒకామె అతనిదారి కడమై నిలచింది.

“చూశారా— ఎంత పని జరిగిందో!” అన్నది ఆమె. ఆశ్చర్యం. ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆమె ఎవరో అతనికి తెలియదు — ఎక్కడా చూసినట్లు జ్ఞాపకం లేదు.

జ్ఞాపకం తెచ్చుకోవాలని ప్రయత్నించినా లాభం లేకపోయింది. నిర్విణ్ణుడై నిలబడి పోయాడు.

“మా చెల్లెలు నన్ను ఇంట్లోకి రానియనే లేదు. తెచ్చిన పిండివంటల బుట్ట వాకిట్లోనే పెట్టి వచ్చేశాను.”

“అల్లాగా!” అన్నాడు చెప్పినది వింటున్నట్లుగా.

“నేను మా పూరు వెళ్ళిపోతున్నాను” అన్నది.

“ఏ ఊరు?”
“తెనాలి”

ఆమె ప్రసంగం ఏదో నవలను ఒక రచయిత ప్రారంభించినట్లుగా వున్నది. ఆ విచిత్ర వ్యక్తిని గూర్చి ఇంకా తెలుసుకోవాలని సత్యానికి ఆసక్తి కలిగింది. వెనుక నుంచి రిక్షాలు వస్తున్నాయి. ప్రక్కనున్న కాలి బాట మీదికి రమ్మన్నాడు. ఆమె ఫుట్ పాత్ ఎక్కింది. ఆ ప్రక్కనున్న కొట్లు మూసే

వున్నాయి. ఆమె వంకకు పరిశీలనగా చూశాడు. ఆమె వదులు ప్రొద్దు ఇంకా వారిపోలేదు. చేతిలో ఒక చిన్న సంచి పట్టుకుంటూ “నీ పేరు నాకు జ్ఞాపకం రావడం లేదు” అన్నాడు. మనిషి నెరిగినట్లుగా.

“సుబ్బి!” అనేసింది, తడుముకోకుండా.

“మీకు పొలం ఏ మాత్రం వుంది?”

“చుండూరులో ముప్పాతిక ఎకరం వుంది.”

“మీ ఆయన ఏమిచేస్తూ వుంటాడు?”

“ఏం చేస్తాడు?” అని. మెటికలు విరచి పోస్తూ “త్రాగుతాడు. పైగా, ఒక ముంద కూడా వుంది.”

“అయ్యో, పాపం!”

“ఏమి చెప్పను నా సుగతి! నాకు

మంచిరోజులు వస్తాయంటారా? చేయి చూచి చెప్పండి!" అని ఆరచేయి చాపింది.

"రావచ్చు!" అన్నాడు. సత్యం ఎటూ కాకుండా తనకు సాముద్రికం తెలిసినట్లు.

"ఇంతకీ మీ చెల్లెలు ఏ పేటలో వుంది?" అని ప్రశ్నించాడు.

"సత్యనారాయణపురంలో"

"అమెమొగుడు ఏమి చేస్తూవుంటాడు?"

"ఏదో చిన్న ఉద్యోగం! నెలకు వంద రూపాయలు తెస్తాడు."

"చాలుకుండా? పిల్లలెంతమంది?"

"ముగ్గురు! పెద్ద పిల్లకు వన్నెండేళ్ళు. నేనే పెంచుతున్నా. అయితే, ఇప్పుడిక్కడే ఉన్నది లెండి! మా చెల్లెలు నన్ను ఇంట్లోకి రావద్దన్నప్పుడు, మా మరది ఇంట్లోనే లోపలగా వున్నాడు!" "నీ వయస్సెంత?" అని, ప్రశ్నించాలని ఊహ వచ్చి ప్రశ్నించాడు.

"ఎంతయితే ఏం! ముప్పై అయిదు ఏళ్ళు. నేనల్లా కనబడడం లేదుగా? నది తక్కువ చెబుతాను. చూచినవాళ్ళు న్యాయంగానే చెప్పాననుకుంటారు. మీకు మాత్రం నిజం చెప్పాను."

తనకు నిజం చెప్పేటంత అభిమానం చూడగానే తనమీద ఎందుకు కలిగిందో సత్యానికి బోధపడలేదు. అయితే ఈ కేసులో ఏదో కిటుకు వున్నట్లుగా మొట్టమొదటి నుంచి ఆతనికి అనుమానం. అది వెలికి లాగాలనే ఆసక్తి ఆదినుంచికూడా అతనిలో పెరుగుతోంది. అందుచేత వీలయినంత వరకు సమాచారం సేకరించాడు. తన నెరుగని ఆడది ఎటిగి నట్లు మాట్లాడినప్పుడు, నువ్వెవరో నాకు తెలియదు చారిత్రపుకో-అని, గద్దించి వెళ్ళు లేక పోయాడు. మొదట విభ్రాంతుడయినా, తర్వాత ఆసక్తి పెరగడంచేత సంభాషణ కొనసాగింది. ఆమెలో వింత ప్రకృతి, సత్యంలో ఆలోచనలు రేకెత్తించడానికి కారణమయింది.

"సత్యనారాయణపురమన్నావు కాదూ! ఏ

వీడి?" అన్నాడు. ముఖం ఆదోలా పెట్టి.

వీడి పేరు చెప్పి ఏ ప్రక్క ఎన్నవ యిల్లోకూడా సుబ్బి గుర్తు చెప్పింది. తానా వీధిలోనే ఉంటున్నట్లు మాత్రం సత్యం చెప్పలేదు.

"ఇంతకీ ఈ విషయాలన్నీ నా కెందుకు చెప్పినట్లు?" అని, సూటిగా చివరి ప్రశ్న వేశాడు.

ఆమె తడబడలేదు.

"నేను అయిదు కాసులగొయసు తాకట్టు పెట్టి, దబ్బంతా మా చెల్లెలికే పెట్టాను. విశ్వాసం లేదు. వైగా పిండివంటలు కూడా తీసుకోను పొమ్మంది. నా గడవ త్రొక్క వద్దంది. నా మనస్సులో బాధ నెవరితోనైనా చెప్పుకుంటేనేగాని ఆగదు. అందుచేత చెప్పు కున్నాను. మీరు శాంతంగా విన్నారు. నగం బాధ తగ్గింది."

"పాపం! అల్లాగా!" అంటూ ఆమె ముఖం వంకకు చూశాడు. ముఖంలో ఎక్కడా వేదన కన్పించకపోగా, చిరు నవ్వు శాందవిస్తోంది.

"సరే! వెళ్ళి వస్తాను!" అన్నాడు మర్యాదకోసం.

"వెళుతున్నారు సరే కాని, ఇప్పుడు రైలుకు వెళ్ళడానికి నా కొక అర్థరూపాయి తక్కువవుతుంది. ఇస్తారా?" అన్నది సుబ్బి. అంతటితో బెడద వదలిపోతుందికదా అని, యాభై వైసల నిచ్చివేశాడు.

సత్యంలో ఆలోచనలు తిరిగి ప్రారంభించి నయం. అమాయకంగా తన కథ చెప్పుకుండా, అర్థరూపాయికోసం చెప్పుకుండా, ఇంకా ఏమయినా ఊహతో చెప్పిందా - అనే విషయం తేలలేదు. ఆమెను గూర్చి తెనాలిలో తెలుసుకోవడం కంటే, తన వీధిలో తెలుసుకోవడం సులభమనుకున్నాడు. సుబ్బి తన చెల్లెలి చిరునామా అబద్ధంగా చెప్పి ఉంటే తాను చేయగలిగిందేమీ లేదు.

మఱురోజు ఆమె చెల్లెలిదని చెప్పిన

యింటివంక చూస్తూ వెడుతున్నాడు సత్యం. సుబ్బి కి, ఆ గృహిణికి పోలికలున్నవి. కాబట్టి, కథ కొంత నిజం కావచ్చునను కున్నాడు. నిత్యమూ ఆమెను చూస్తూనే ఉన్నా సుబ్బి చెల్లెలుగా ఆమెను చూడడం ఇదే ప్రథమం. అయితే ఆమెతో మాట్లాడడం ఎల్లా? ఏమని మాట్లాడాలి?

అది, ఆమె భర్త యింట్లో లేనివేళ-

"ఏమండీ! మీ అక్క సుబ్బిమ్మనిన్ను కన్పించింది" అన్నాడు తెగించి, వీధి గుమ్మంలోనుంచి నన్నుగా ఆమెకు విన బడేటట్లు.

"సుబ్బిమ్మ అనే అక్క నాకు లేదే!" అని ఆమె అంటే-అని, ఆలోచిస్తున్నాడు. సుబ్బి చెల్లెలు తేరిపార చూచింది.

"లోపలకు రండి. కూర్చోండి!" అన్నది సగౌరవంగా. ఆమెకు కూడా అతని ముఖ పరిచయం వున్నదికదా!

సత్యం కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"ఎక్కడ కన్పించింది?" అని ప్రశ్న.

"నిన్ననే-రైలుకు వెడుతూ, గాంధీ నగరంలో."

"ఆమె మిమ్మల్ని ఎరుగునా?"

"ఎరుగదు కాని, ఎరిగినట్లు మాట్లాడింది. నిన్న ఆమె పిండివంటలు చేసి తీసి కొనివస్తే మీరు నిరాకరించారనీ, గుమ్మంలో పెట్టి వచ్చేశాననీ, అయిదుకాసుల గొయసు తాకట్టు పెట్టి, ఆ సాము మీకే పెట్టాననీ, మీకా విశ్వాసం లేవనీ, మీ పెద్దమ్మాయిని కూడా తానే పెంచుతున్నాననీ, తన మొగుడు త్రాగుబోతనీ చెప్పి, రైలుచార్జికి తక్కువయిందని ఒక అర్థ రూపాయి తీసు కుంది."

సుబ్బి చెల్లెలు సత్యం వంక నమ్మకంగా చూసింది.

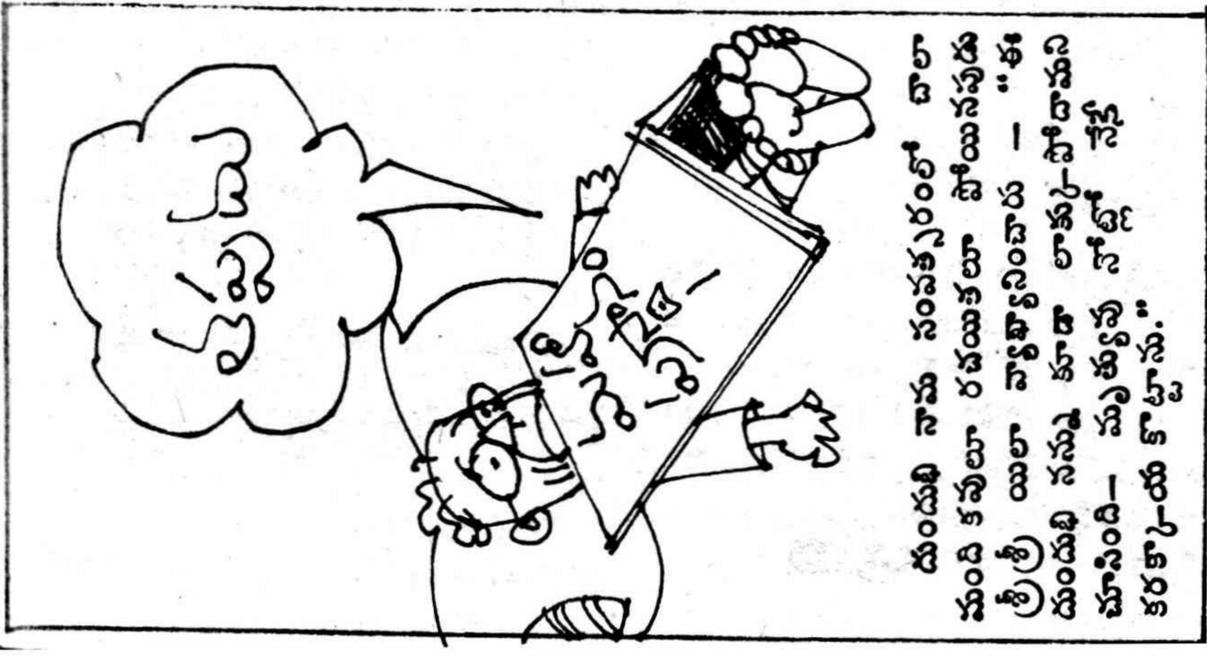
"ఏమండీ! మనిషికి అయిదు వేళ్ళుంటే అన్నీ సమానంగా ఉంటాయా? అల్లాగే - ఒక తల్లి కడుపున నలుగురు పుడితే, అందరి గుణం ఒక్కటిగా వుండదు.

ఏదయినా సరిపుచ్చుకోవచ్చు కాని, సరి పుచ్చుకోడానికి వీలులేని దొకటి వుంది. అల్లాంటి గుణం కలవాళ్ళతో రాజీ పడడం కష్టం. మా అక్క అంటే చెడుముండ అవు తుందనీ, నా కాపురానికే ఎసరు పెట్టడానికి సిద్ధపడుతుందనీ నేను ఎన్నడూ అనుకో లేదు" అంది గద్గద స్వరంతో.

"మీరు ఆమె పిండివంటలు నిరాకరించిన కారణం అదన్నమాట."

"లేకపోతే- ఒక రక్తం పంచుకుపుట్టిన వాళ్ళు ఒకరిపట్ల ఒకరు అంత కఠినంగా ఉండగలరా?" అన్నది తాపీగా.

సుబ్బి చొరవకు ఆమె దుర్గుణమే కారణమా-అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

“పిల్లను వెంచుతానని తీసుకువెళ్ళి, దానిని కూడా తన మార్గంలో ప్రవేశపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తే, అది అక్క ఏమిటి-నేను చెల్లెలినేమిటి? అది నా కూతురు కనుక తిరగబడి లేచి వచ్చేసింది. ఆ మాట మీకెల్లా చెబుతుంది?”

“అల్లాగ్ !”

“అది తెలిసిన తర్వాత, దాని సంగతి నా కర్ణమై, నా మొగుణ్ణి విగతీకాను. ఆయన నిజం ఒప్పుకున్నారు. దాని సొమ్ము మా ముఖాన పెట్టడానికి కారణం. బంగారం లాంటి నా మొగుడిమీద చుక్కవే. నేను కావాలి. అది కావాలి తేల్చుకోమంటే, నా భర్త- ఇకనుంచి నీవు చెప్పినట్లే వింటానన్నాడు. ఆయన ఇచ్చిన లోకువ కారణం శేత అప్పుడప్పుడు వస్తూ ఉంటుంది. నాచేత చివాట్లు తిని వెళ్ళిపోతుంది. అది వచ్చి వచ్చుడు ఆయన లోపలనుంచి బయటకు రాడు”- సత్యం నిట్టూర్చాడు.

“దానికింకా భ్రాంతి పోలేదు. మేము లేమిలో ఉన్నాము కనుక దాని పిండి వంటల కాళవడతామనుకుంది. అది ఎంత చేసు! దాని సొమ్మెంత చేసు! నా గుమ్మం త్రొక్కకు కుక్కా! అని తిట్టాను. అయినా దానికి బుద్ధిలేదు. అక్కడవడవేసిపోయింది. నేను దాని నేజంతువుగా తిట్టానో. అని వాటికే వడవేకాను.”

సత్యం తిరిగి నిట్టూర్చాడు.

“ముక్కా మొగమూ ఎరుగని మీకు చెప్పినంతే. ఇక అది ఎల్లాంటిదో ఆలోచించుకోండి. నా బావ త్రాగుబోతని అది నాతో చెట్టే. తొలినాళ్ళలో నేనూ కాబోయిననుకున్నాను. దీనిమీద విరక్తివేత అతడు త్రాగుబోతయినాడని తర్వాత తెలిసింది. తాను పరియైన మనిషిననిపించుకోవాలని ఏమేమో చెబుతుంది. మొగుడు ఒకవేళ అలా వుంటే మాత్రం, వెళ్ళాం నీతిగా వుండకూడదని ఏమయినా రూలా?”

సుబ్బి చెల్లెలు వివేకానికి సత్యం ఆశ్చర్య పోయాడు.

“ఏ కట్టెను నిప్పుంటే, ఆ కట్టె కాలుతుంది. తాను నిప్పుగా ఎందుకు బ్రతుకకూడదు? తనలో వున్న దోషాన్ని ఇతరుల మీద ఆరోపించడం ఆ సహ్యాం! అలా చెప్పేస్తే వచ్చిందంటే, మనిషి ఎంత దిగజారిపోయిందో ఆలోచించండి!”

“నిజమే!” అన్నాడు సత్యం.

“అసలు అది మిమ్మల్ని వలుకరించింది బ్రయిను చార్జీకి అర్థరూపాయి తక్కువయి కాదు. మగవాళ్ళకు ఆలోచన తక్కువ! మిమ్మల్ని వలుకరించాలని దాని ఉద్దేశం. దానికి నా సంగతి చెప్పడం ఒక నిమిత్తం.”

“అలాగే కనిపిస్తోంది.”

“అసలది గబ్బుమనిషి. తన కాపురాన్ని కంపుచేసుకుంది. నా కాపురంలో చిచ్చు కొంతవరకు పెట్టింది. అతికినట్లు మాటలు చెబుతుంది. నన్ను జగదాల మనిషి అని చెబుతుంది.”

“అర్థమయింది.”

“అర్థమయితే సరే! దయయించి వెళ్ళండి. ఇక ముందెప్పుడూ దానితో మాట్లాడకండి! మాట్లాడినా, ఆ సంగతులు నాకు వచ్చి చెప్పకండి.”

సత్యం తల వంకిస్తూ, వెళ్ళిపోయాడు.

శుభసమయమున ఆనంద భరితము చేయు

100 పాలిష్టరు సూటింగులు, షర్టింగులు, చీరలు మరియు డ్రస్ మెటీరియల్స్ కై

ఆరాధన, కొత్తగూడెం.

ఇదిమీకు చాలా ఉపయోగం

మీకు వ్యవహారదర్శిని అనే తెలుగు పుస్తకం చాలా ఉపయోగం. అందులో అస్త్రీకొన్నా అమ్మనా తోసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, వ్యాపార, పరిశ్రమలకే లాంటి వైసెస్సులు తోసుకోవాలి, అన్ని మతాల వివాహ విధానాల నిబంధనలు స్ట్రీపురుషుల తీసుకోవలసినవి, చెడవారితో ప్రమాదం రాబోతే ఫోన్ సర్కణకు వసతికొల్పాలి, ఇంట్లో పుస్తకాలకేలా ధరభాస్సు, పంపాలి, లాడ్జింగులలో వ్యభిచారనోడోధరూలు, వాటినుంచి రక్షణవివరాలు, మారుతెలుసుకోదగిన అనేక చట్టాలవివరాలు, నోట్సు, దస్తావేజులు, 2 పుండాలు, పిట్షెస్సు, ఫిర్యాదులు ఉత్తరాలు ఎలా వ్రాయాలి, వాటివివిధ నమూనాను అందున్నాయి. సుమారు 300 పేజీల పుస్తకం. ధర రూ. 12. డి. పి. పోస్టు షుర్చు రూ. 3. అదనం. దేశసేవ ప్రచురణలు, నెం. 2, ఇందిరా నగరు, తెంగలరావు నగరు లాంకు సమీపాన ప్రాదరాబాదు. 500090 కు. మి. ఉపయోగానికి వ్యవహారదర్శిని పుస్తకం ఒకటి డి. పి. పోస్టు ద్వారా మీకు పంపించమని సేద ఉత్తరం వ్రాయండి.

దరఖాస్తులు కోరబడుచున్నవి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వముచే రిజిస్టరు చేయబడినవి. ESTD : 1979
 ఉద్యోగములు : 1. Clerks 2. Cashiers 3. Accountants 4. Field Man
 5. Field Assistant 6. Sub Assistant 7. Sugar Cane Assistant
 8. Field Maistry 9. Craft Teachers. విద్యార్హత : 7th Pass to S. S. C., Inter. Degree Pass or Fail
 ఊము : రు. 480/- ల నుండి రు. 720/- ల వరకు పొందివచ్చును. పై విద్యార్హతలు గలవారు ఆన్లైన్/ఆఫ్లైన్ కోర్సులందు రిగ్యులర్/పోస్టువారి క్షేత్ర పొంది క్షేత్రానంతరము జరుగు ప్రభుత్వ పరీక్షలందు ఉత్తీర్ణులయినవారు పై ప్రభుత్వ ఉద్యోగములలో వియమింపబడుటకు అర్హులగుదురు. రిగ్యులర్ విద్యార్హతకు రోజువ హాస్టలు వివరము దిర తాస్తు పారము. వూర్తి వివరములకు 12 రోజులలోగా రు. 8/- ల M O దిగువ ఆడ్రసుకు పంపి పొందవచ్చును

Principal, S. N. A. T. TRAINING INSTITUTE
 Addanki-523 201 Prakasam District (A.P.)

వ్యక్తిగత
 (నచిత్ర మాస పత్రిక)

నెల నెలా ప్రిలకు ఉపయోగకరంగా అందించే దోనస్ పుస్తకాలు పనితాళ్యోతి ప్రత్యేకత-